

MINA SKOLÅR

Att börja förskolan är något stort, man kliver in där som en liten knatte i den lagom stora villan **Hunnebo**.

Det första man möter är fröknarnas stora leenden.

Det var först där jag träffade en av mina kompisar för livet, **Maria** en blond, knubbig liten tjej som inte äns sa pip även fast hon var för byg för att äns kunna prata så tyckte jag mycket om henne.

Och redan där i förskolan så fick **Maria** öknamnen "tjockis" och sänt, man kan nog säga att även fast hon är lika stor som jag så har hon lite kärtis som mm "bebis" he, he det låter roligt men om jag förklarar så förstår du nog, om någon var/är dum mot henne så blir jag minst lika ledsen själv.

En gång när vi gick i förskolan lekte jag med barbin med en tjejkompis **Matilda** då sa hon till mig att hon tyckte att **Maria** var en "tjockis" jag reagera snabbt och blev arg och tog **Matildas** barbie och bröt benet på den, och sprang med barbiebenet i högsta hugg till **Maria**.

Det är något jag verkligen kan skratta åt idag.

Mitt andra kompis för livet **Malin**, träffade jag som tre år hos min dagmamma men **Malin** som var väldigt lillgammal som liten pratade inte med mig och frågade inte mig saker utan pratade och frågade mm mamma saker om mig, när jag stod bredvid, det är också komiskt.

När halva förskolan hade gått fick vi i min klass flytta upp förskolan till kyrkskolan.

I ettan så var vi inte många i klassen nio-tio stycken bara, min favorit läxa var när man skulle rita och svara på frågor eller skriva berättelser med **Lena Söderberg** var fröken.

Man kan nog berätta att mellan ettan och trean så var vi en väldigt bra klass, alla tyckte om alla och ingen blev utanför.

I den åldern så var jag den populäraste tjejen i klassen. Det kanske låter som om jag skryter men det var faktiskt så. Många killar ville bli ihop med mig och många tjejer ville vara min bästa. Jag hade många "pojkevänner" som liten men bara en bästa **Malin**. Det var roligt att gå i skolan som liten och jag var verkligen inte blyg av mig. Jag, **Mania** och **Matilda** var tre riktiga busfröknor vi hade kul. **Malin** som liten var där i mot en av dom duktigaste i klassen otroligt lillgammal, medan vi andra ville larva oss med killarna föredrog hon att vara med fröknorna eller trötta bänkbarn, medan vi andra mimade och lekte att vi var en varsin medlem i den dåvarande populära tjejgruppen Spice Girls så ville hon vara en ful, gammal, rolig gubbe med flint på roliga timmar. Men så var hon inte gämt.

I trean så kom det en kille från Etiopien till vår klass och en tjej ifrån Bosnien. **Ndi Gerehermim** och **Ljudmila Toncic**. **Ndi** och jag var i ständig strid med varandra jag vet inte riktigt varför men när han blev arg så blödde han näsblod och hans ögon glötte, vad jag minns.

Men om varit annat så var vi jätte bra kompisar och han var kär i mig, men jag ville inte bli något annat än en vän. Jag var nog den som kom **Ljudmila** närmast vi var bra kompisar en dag skrev hon ett brev till mig där det stod att hennes familj skulle bli trügna att skickas hem till Bosnien igen och att jag inte fick säga det till någon mer än **Isak**. Och det blev som hon sa på skolavslutningen i trean var det den sista gången jag såg **Ljudmila**. Mamma tog en bild på mig och henne tillsammans.

Jag fick en sak av henne också som ett minne, jag fick hennes silverring som hon alltid hade haft på sig under tiden som hon var där.

Det var sorgligt, men man förstår inte lika mycket som man skulle ha gjort nu.

En stund efter skolaslutningen så kunde man se Ljudmila och hennes familj på TV dom grät och pratade mycket.

Jag undrar vad hon gör nu, lever hon ännu!?

Tjejerna i klassen var Malin, Marra, Stina, Ninna, Matilda, Jenny och jag i trean. Camilla Petersén och jag var mycket bra

kompisar också. I fyran, femman kom det två nya killar till klassen. Det var först i femman när dom kom som klassen splittrades och det blev mycket bråk, jag har varit en sådan person som pratat med folk om dom var ledsna.

Slutet av femman var jobbig. Sen bytte vi skola till Kyrkskolan eftersom man gör så när man börjar sexan.

Och vi fick beblanda oss med dom ifrån Fägersta.

Sexan var rolig, det var kul med så många nya vänner och så.

Malin och jag blev snabbt väldigt bra kompisar med Cicci och Liisa. Det var kul också för att vi hade en brevlåda i klassrummet som man tömde en gång varje vecka.

I femman, sexan så gjorde jag en del dåliga val som jag kommer få ångra hela livet, men det är inget som jag tänker gå in på.

Sjuan var nog det jobbigaste året av alla, folk i klassen började gruppera sig vissa var otroligt elaka.

Det var inte många som ville vara med en och jag var otroligt lättstött och ledsen det året, allt var jobbigt man var spänd och ledsen så fort man gick till skolan.

Åttan var lite både och jag mådde dåligt för mycket men vissa saker var bra.

Malin, Marra och jag var bättre kompisar än vad vi någonsin varit förut.

Skolan i sig funkade bättre med betyg och så.

Nu i nian så känner jag verkligen att jag har vuxit.

Man blir fortfarande ledsen för saker men inte på samma sätt.

Utän att äns ha gjort något dumt mot någon så är

många i mot en. Jag är verkligen inte en lätt påverkad

person, jag står för vad jag är.

Det är många som är så barnsliga till och med mer än

vad dom var som mindre.

Jag dömmar inte en person lätt, men jag märker att man

inte kan vara vän med alla.

Ibland undrar jag om lärare någon gång har varit barn

sjelva. Vissa förstår inte hur man kan se på någon att

dom inte tycker om en, tro mig det kan man.

Min familj och mina kompisar har gänt funnits

där för mig och det är jag glad för.

Jag skriver även dagbok, det har jag gjort ända från

sex år upp till nu. Jag är i min 23:dje dagbok nu.

Varje elev i klassen och varje lärare har minst blivit nämnda

där en gång var. I dag boken är inget rätt eller fel, man

får göra egna reppotage och får tycka och säga

vad man vill.

Det jobbigaste i skolan nu är maten och om man får

någon skämmig uppgift, om man trivdes i klassen

så skulle det vara betydligt lättare.

Jag vet att jag går runt med titeln "tönt" för en del men

det struntar jag i.

Det är många som behandlar lärarna som skit dom

svär på olika språk åt dom och snackar massa skit

om dom, lärarna är så vana särskilt vissa att höra

det så att dom hör det inte längre.

Jag vill inte äns tänka på hur en lärare skulle reagera

om jag sa något sänt. Visserligen skulle det aldrig

falla mig in att säga något sant.

Det ska bli så underbart att sluta nian,

hoppas bara att jag kommer in på Media på St. Hans

Föresten St. Hans har också ett dåligt rykte

men det struntar jag i.

Jag fick sänkt betyg i ett ämne nu till jul

Som jag hade gjort bättre i än någon annan gång

förut, jag hade gjort ett MVG-jobb i det också.

Läraren erkände att han gjort fel att det skulle ha

stätt VG men nu skyller läraren ifrån sig på mig

och min mentor vill inte äns hjälpa mig att färeda

på samlingen. Pappa ska bestämma möte med läraren.

Jag känner mig utnyttjad på att läraren skyldde över

allt på mig. Men en elev har mogen talan mot en

lärare men jag antar att jag får nöja mig med

att jag vet.

WV

VT-9B.